

אלישבע גרינבאום

שני שירים

נפוליאון מבקר את חייליו בשדה הקרב, פברואר 1807

ע"פ ציור של אנטואן ז'אן גרו
Napoléon Sur Le Champs de
Bataille D'eylau*

יְרוּ שֶׁל הַקֵּיסָר יְרוֹם הוֹדוֹ מוֹשְׁטֵת בְּחַמְלַת אֱלֹהִים,
הֶרְחַק מֵעַל חֵילָיו תְּלוּי בְּשָׂמִים כֶּסֶף מִבְּטוֹ.
שָׁפְמִים מְזַדְקָרִים, עֵינַיִם יוֹצְאוֹת מִחֲרִיָּהוּן לְקִרְאָתוֹ –
(עֶשֶׂן רְחוֹק מִתְמַר מִכְּפָרִים מִטְשֵׁטְשִׁים)
טָפוֹת דָּם אַחֲרוֹנוֹת מְזַדְקָפוֹת בְּעוֹרְקֵי הַחֵילִים, סִפְק
צְרָפְתִים, סִפְק לִיטְאִים, מוֹת הַמְּפָרֵר בְּגֵרוֹנִים
אֵינּוּ מִבְּחִין

מִתּוֹךְ הַשְּׁלֵג מוֹשְׁטוֹת אֶל עַל יָדַיִם, רוֹעֵדוֹת
כְּתָרְנִים שֶׁל אֲנִיָּה טְרוּפָה בָּיִם לְבָן. גַּע בְּנוֹ, יְרוֹם הוֹדוֹ
(שִׁירוֹת פְּלִיטִים, כְּנַמְלִים שְׁחֲרוֹת, זוֹחֲלוֹת
אֶל קוֹ הָאֶפֶק) גַּע בְּנוֹ, הַחוֹלִים וְהַפְּצוּעִים וְהַמְתִים
בְּקִצּוֹת אֲצַבְעוֹתֶיהָ, הוֹד רוֹמְמוֹתוֹ, מֵהָר, גַּע בְּקִצּוֹת
אֲצַבְעוֹתֶינּוּ, שְׁכָבֵר נוֹגְעוֹת הֵן בְּעוֹלָם אַחֵר –

בְּרַחֲמָיו הָאֵינְסוּפִיִים נוֹשֵׂא יְרוֹם הוֹדוֹ פָּנָיו הַכְּחֻלְחָלִים
כְּלָפֵי רְקִיעַ. גּוֹיָה פְּעוֹרַת עֵינַיִם סְבוּכָה בְּרִגְלֵי הַסּוּס.

* "לאחר מות ארבעים אלף מחייליו בקרב, הכריז הקיסר על תחרות לציור 'שירפא את התבוסה'", מתוך קטלוג מוזיאון הלובר

הסוס צונף בבֶּעֶתָהּ. אף רעד בקולוֹ שֶׁל הַקִּיסָר
 אֵינוֹ נִשְׁמָע בְּאָמְרוֹ (וְאוֹלֵי הָיָה זֶה בְּקָרֵב אַחֵר,
 שָׁבוּ מֵתוֹ אֲלֵפִים מַחֲלִיו): "לוֹ כָּל מַלְכֵי עוֹלָם
 הָיוּ רוֹאִים אֶת הַמֶּרְאָה הַזֶּה, לֹא
 הָיוּ יוֹצְאִים יוֹתֵר לְמַלְחָמוֹת."

סָבִיב לְקִיסָר, כַּהֲלֵה סָבִיב הַלְּבָנָה, נְצַבִּים הַגְּנָרְלִים,
 אֲטוּמֵי מִבְּעַ (הַיּוֹם נְאֻסָּף לְאִטּוֹ אֶל שׁוֹלֵי הַתְּמוּנָה,
 מִשְׁחִיר בְּשִׁלּוּלֵיּוֹת), מֵתוֹךְ כַּחַל כּוֹבְעֵיהֶם מוֹנְפוֹת בְּאוֹן
 נוֹצוֹת אַרְגָּמָן, מֵתַקְלָסוֹת בְּשִׁמֵי רֶפֶשׁ. אִם יֵשׁ בְּעוֹלָם
 דְּבַר מָה הַפּוֹךְ מִבּוֹשָׁה, הוּא מִסְתַּתֵּר, וְדַאי
 בְּסֶדֶק חַיּוֹכֵם.

בוקר בהרים

רוח חזקה מערבֶּלֶת אֵלַי אֶת הַיָּלֵד
 מֵתוֹךְ חִבּוּרֵת נְעוּרַיִם.

נַעַר נַחֲבֵט בִּי, כְּצַפּוֹר בְּשִׁמְשָׁה נוֹסְעֵת,
 פּוֹקֵחַ עֵינַיִם שְׁחוּרוֹת מְלֵא אֶהְבֵּתוֹ.

גֵּבַר צָעִיר נִפְרָד מִבְּהַל מְגוּפֵי,
 יָדוֹ מִמְּשִׁיכָה עוֹד רֹגַע אֶת יָדִי,

זְרוּעַ לְתוֹךְ יָד לְתוֹךְ יָד לְתוֹךְ זְרוּעַ
 נִגְיָעָה הוֹפְכֵת לְשִׁבִּיל

פּוֹרֵשׁ זְרוּעוֹת לְרַחֵב הַמְּשַׁעוֹל
 עָף מְלֵא אֶפֶל אִישׁוֹנָיו עִם הָרוּחַ

גָּבוּ מֵתַגְבֵּר, מֵתַרְחֵק וְהוֹלֵה;
 טְפוֹת, טְפוֹת, נוֹפֵל אָבִיב עַל פָּנָי.